

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoCsp/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2619201923
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2619201923.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Silvia Hýbelová a členov: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Peter Duman, v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3479/3A, Bratislava, proti žalovanej: Z. J., nar. XX.X.XXXX, bytom X. J. I. XXX, o zaplatenie sumy 659 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 5. februára 2020, č.k. 9Csp/77/2019-44, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie prvým výrokom žalobu v celom rozsahu zamietol a druhým výrokom uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %, s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil použitím ust. § 489 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 497, § 504 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“), § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), a vecne tým, že z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil ten právny záver, že žalobe nemožno vyhovieť. Žalobca tým, že nepredložil zmluvu o spotrebiteľskom úvere (doložil len neúplnú kópiu), nepreukázal svoje tvrdenia o tom, že medzi ním a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere. Neuniesol dôkazné bremeno a súdu prvej inštancie nezostávalo iné, než žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Nakoľko žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, v konaní bola plne úspešná žalovaná, ktorej súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1, 2 CSP priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v plnom rozsahu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Uviedol, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 201802088 uzatvorenej podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanej, ako dlžníkovi, úver vo výške 400 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 112 eur a úrok vo výške 70 % ročne z poskytnutého úveru. Termín konečnej splatnosti poskytnutého úveru bol dohodnutý na 14.9.2016. Žalovaná v prípade, že po podpise zmluvy o úvere nadobudla pocit, že podpísala nevýhodnú zmluvu, alebo že odplata, úrok, či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mala právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o úvere. Uvedené právo žalovaná nevyužila, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasila s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom

úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia úveru. Žalovaná svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdila svojim podpisom. Žalovaná si bola vedomá svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Konajúci súd síce vyzval žalobcu na vyjadrenie sa ku skutočnosti, že žalovaná označená identifikačnými údajmi v žalobnom návrhu sa v registri obyvateľov nenachádza, ale z dôvodu veľkej zaneprázdnenosti a nedopatrením nezaslal na výzvu súdu v lehote, ktorú mu určil. Žalobca poukázal na prílohu podania s predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 201802088 zo dňa 14.9.2015, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úvere vo výške 400 eur. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 9Csp/77/2019 bolo zaplatenie sumy 659 eur s príslušenstvom.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena na preukázanie uzavretia zmluvy.

7. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

8. „V sporovom konaní, ktoré je dôsledne ovládané tzv. prejednacím princípom (princípom formálnej pravdy) sú účastníci povinní substancovať svoje skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy v jednotlivých procesných úkonoch. Hovoríme o tzv. povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. V sporových konaniach je nesplnenie povinnosti tvrdenia i dôkaznej povinnosti stíhané tzv. bremenom tvrdenia a dôkazným bremenom. Nepriaznivý následok nedostatočného substancovania a skutkového stavu (je jedno, či zo strany žalobcu, alebo žalovaného v sporovom konaní) sa prejaví až v nepriaznivom meritornom rozhodnutí pre účastníka, ktorý svoje bremeno tvrdenia, prípadne dôkazné bremeno neunesol.“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Obdo 18/2014 zo dňa 29.4.2014)

9. K odvolacej námietke žalobcu, že len z dôvodu veľkej zaneprázdnenosti a nedopatrením nezaslal na výzvu súdu odpoveď, pričom v prílohe odvolania predkladá predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, je nevyhnutné sa vyjadriť, že v civilnom sporovom konaní sa aplikuje zásada koncentrácie konania. Z materiálneho hľadiska zákonná koncentrácia konania znamená, že vyhlásenie dokazovania za skončené pred súdom prvej inštancie predstavuje moment v dokazovaní, po ktorom už na účely ďalšieho, čiže odvolacieho konania nebudú v zásade nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany prípustné. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo/72/2019 zo dňa 29.04.2020) Právo novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie koncipované ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré neboli stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Obo/9/2019 zo dňa 6.11.2019). V preskúmanom prípade v konaní pred súdom prvej inštancie žalobca spolu so

žalobou predložil kópiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.9.2015 tak neúplne a nekvalitne vyhotovenú, že časť zmluvy vrátane podpisu spotrebiteľa nebol viditeľný a zreteľný (č.l. 8-9). Súd prvej inštancie predvolal žalobcu na pojednávanie na deň 5.2.2020 spolu s výzvou na doloženie čitateľnej a úplnej kópie úverovej zmluvy, ktorý text bol zvýraznený hrubým a podčiarknutým písmom (č.l. 29). Žalobca prevzal uvedené predvolanie spolu s výzvou dňa 2.1.2021 (č.l. 34). V reakcii na predvolanie žalobca zaslal ospravedlnenie svojej neúčasti na tomto konaní a žiadosť o uskutočnenie súdneho pojednávania v jeho neprítomnosti, a to z dôvodu veľkej pracovnej zaneprázdnenosti (č.l. 37-38). Na pojednávaní zo dňa 5.2.2020 súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca bol vyzvaný na doloženie úplnej a čitateľnej kópie úverovej zmluvy, pričom túto nedoložil (č.l. 43). Na uvedenom pojednávaní ďalej súd prvej inštancie vyhlásil uznesenie o vyhlásení dokazovania za skončené a vyhlásil napadnutý rozsudok (č.l. 43). Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že žalobca dostatočne nepreukázal svoje tvrdenie o existencii zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi žalobcom a žalovanou v štádiu konania pred súdom prvej inštancie. Naproti tomu žalobca predložil až v rámci odvolacieho konania listinný dôkaz, a to zmluvu o spotrebiteľskom úvere s úplným a zreteľným textom a podpisom spotrebiteľa (č.l. 52). To znamená, že odvolací súd nemohol na uvedený dôkaz prihliadnuť, nakoľko uvedený dôkaz nebol predložený ani na výzvu súdu prvej inštancie do vyhlásenia dokazovania za skončené a uvedený dôkaz nepredstavuje ani žiadnu výnimku pre novoty v zmysle § 366 CSP. V zmysle § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a písomný právny úkon je platný ak je podpísaný konajúcou osobou (§40 ods.3 OZ). Žalobca však vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam tým, že nepredložil riadne podpísanú zmluvu nepreukázal, že zmluva, z ktorej odvodzuje svoje nároky bola platne uzavretá.

10. Z dôvodu, že odvolacie dôvody odvolateľa neboli opodstatnené a neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z tzv. úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

11. Vzhľadom na to, že žalovaná bola úspešná v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 a § 262 v spojení s § 255 ods. 1 CSP jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto rozhodol tak, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

12. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).